

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Vitvlvs.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

voles; ego vero moderabor tuo ori et ejus; præmonstraboque, quid sit vobis faciendum. Ipse alloquetur populum pro te, eritque tibi pro ore, tu ei pro Deo. Feres etiam manu istam virgam, qua edes portenta. Abi fane.

SENTENTIA.

Deus voce balborum dejecit hostes suos. Debet eloquentia servire pietati.

VITVLVS. Exodi 32.

ARGVMENTVM.

Moses pacat Jovam iratam Israelitis ob aureum vitulum, ipse pœnas illis irrogat.

Jova, Moses, Josua, Aaron. Levitæ.

Abi, descende. Jam enim depravati sunt populares tui, quos eduxisti ex Ægypto. Deflexerunt cito de via, quam docueram: duxeruntque sibi ex auro vitulum, quem adorant, cui sacrificant: dicuntque Deum esse, a quo sint educti ex Ægypto. Video fane populum esse intractabilem, & refractarium. Quamobrem sine me ut irascar, conficiamque eos, deducamque ex te gentem magnum. *M.* a) Cur exardeas ira in tuos, quos eduxisti ex Ægypto magna vi, manuque valida? b) an ut jactent Ægyptii, eductos a te malitiose, ut deleres eos in montibus ad internecionem, prorsus tolleres e medio? Quin omitte istam tuam iracundiam: atque ita ut decet, remitte

a) Pii orant pro fontibus.

b) Vult Deus etiam apud alienos, non male audire.

mitte hanc noxam populo. Memineris Abrahami, Isaaci & Israelis, cultorum tuorum, quorum posteritatem jurasti te multiplicaturum ad numerum stellarum, daturumque ei terram illam, quam possideat in æternum. *Io.* Jus oras: hem remitto. *M.* Facis ut te dignum est. Ego vero descendendo de monte cum his duabus tabulis. *Ios.* Quem clamorem audio: pugnatur in castris. *M.* Non est iste clamor urgentium vi, aut terga vertentium: sonum audio cantantium. Sed accedamus. Hei mihi, quod flagitium video? ^{c)} totus, totus iracundia ardeo; valeant tabulæ. Ah frater, frater, quid tibi fecit hic populus, ut eum obligares tanto scelere? *A.* Ne irascere, domine. Tute nosti hunc populum, quam sit perversus. Cum flagitarent a me, ut facerem sibi Deos, qui præirent eis, (sepe enim nescire, quid accidisset isti Mosi, a quo essent educti ex Ægypto) iussi, ut quod quis haberet ornamenti aurei, detraheret sibi, & afferret ad me: quod etiam fecerunt: id ego immisi in ignem, unde effectus est hic vitulus. Itaque vides eos, nudatos ornamentis: id quod ideo feci, ut eos notare ignominia apud hostes. *M.* Video. Nunc si quis a Jova stat, huc ad me. Bene habet, convenerunt omnes Levitæ. Agite nunc viri fortes, accommodate suum quisque enssem lateri, ite per tota castra: ^{d)} perimite suum quisque fratrem, amicum, proximum:

c) Pii peccatis gravissime offenduntur.

d) Sontes puniendi sunt nulla habita personarum ratione.

ximum: nemini parcite. Nam ita jubet Jova,
Deus Israelitarum. L. Ita fiet.

SENTENTIA.

Populus, si absunt boni magistri, facillime labitur in gravissimos errores. Deus piorum precibus pacari se sinet.

CONQVERENTES. Num. II.

ARGUMENTVM.

Populus voluptates Ægyptias desiderat, fastidiens cœlestem cibum. Et Jova conquerenti Mosi pollicetur, sese illis suppeditaturum carnem, sed ad pœnam.

Populus, Moses, Jova.

Utinam nunquam emigrassemus ex Ægypto. Quid enim agimus in hac vasta solitudine? Quis dabit hic nobis carnem, qua vescamur? Nam cum venit in mentem piscium, quibus immunes vescebamur in Ægypto, tum autem cucumerum, peponum, porrorum ceperum, aliorum: confescimus, nihil ante oculos habentes præter nescio quod manna. M. Hei mihi, quas querimonias audio? O Jova, cur ita mihi adversus, ita a me voluntate alienus es, ut mihi imposueris onus totius hujus populi? Nunquid ego populum hunc concepi? nunquid peperit? ut mihi jubeas eum ferre in sinu meo, quomodo fert nutrix alumnum, in terram, quam jurasti majoribus ejus? Unde mihi carnes ad tantum populum, qui eas a me cum fletu flagitat? Non possum ego solus eum susti-

